

תת"ע (חיפה) 4219-04-24 - מדינת ישראל נ' גלאור יונת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4219-04-24 מדינת ישראל נ' גלאור יונת
תיק חיצוני: 90526086617

לפני כבוד השופט אור לרנר

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשמים
גלאור יונת

החלטה

בקשת הנאשמת לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

לטענת הנאשמת חלפו יותר מ-4 חודשים בין מועד העבירה לבין הרגע בו נמסרה לה הודעת הקנס. וביתר פירוט, עבירת המהירות המיוחסת לה (המבוססת על צילום), בוצעה ביום 18.1.23 והיא קיבלה הודעה בנדון רק בחודש אוגוסט 23.

לצורך תמיכה בטענותיה מצרפת הנאשמת את תגובת מפנ"א (להליך המ"ש קודם), לפיה אין אישור מסירה וכן את החלטת בית המשפט באותו המ"ש 8227-11-23 (להלן: "ההמ"ש"), אשר קיבל את הבקשה בשל היעדר אישור מסירה. עוד מצוין, כי במסגרת הליך ההמ"ש הצהירה המבקשת כי תהיה מנועה מלטעון להתיישנות בקשר לדוחות אחרים, אך בצדק לא התבקשה להצהיר זאת בעניין הדו"ח שבנדון.

בתאריך 2.6.24 הוריתי למאשימה להגיב לבקשה במועד הדיון הקרוב (10.6.24), ולמרות זאת, עת ביקשה המאשימה שהות להגיב, אפשרתי לה לעשות כן עד ליום 10.7.24, אך גם זאת לא נעשה. רק ביום 30.7.24 הגיבה המאשימה לבקשה והסבירה כי לא הגיבה קודם לכן בשל תקלה משרדית.

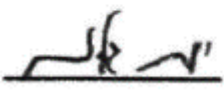
לגופו של עניין, טוענת המאשימה כי ההודעה על העבירה נשלחה לכתובה הרשומה של הנאשמת באותה העת, היישוב "מטע", שם התגוררה מחודש יוני 2019 ועד לחודש ינואר 24 (הוצג בדיון הרישום

במערכת המשטרתית). כן נטען, כי דבר הדואר נשלח אל הנאשמת ביום 23.1.23, דבר אשר תואם את מעקב המשלוחים באתר רשות הדואר ואת הבירור שערכה הנאשמת וצורף לבקשה להארכת המועד שהגישה. עוד הוסיפה המאשימה כי יכול והייתה הצדקה לתת לנאשמת את יומה מאחר ולא קיבלה פיזית את הדואר, אך מאחר וזו אחריותה לעדכן את הכתובת או לדאוג כי דברי הדואר שנשלחו לכתובתה הרשומה יגיעו לידיה אין הצדקה לטענת ההתיישנות.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה, בנספחיה, בתגובת המאשימה ואף במסמכי המ"ש 8227-11-23 נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

מטענות המאשימה, כמו גם הרישום שהוצג בפניי, הרישום שהוצג במסגרת ההמ"ש ואף התצהיר שצירפה הנאשמת לתגובתה המשלימה בהמ"ש (תגובה מיום 7.2.24), עולה כי הנאשמת התגוררה במושב "מטע", החל מיום 23.6.19. לדברי הנאשמת (במסגרת ההמ"ש), נעשו ניסיונות שלא צלחו להעביר את הכתובת והיא הועברה רק בתחילת 2024; ר' התצהיר שצורף לתגובה המשלימה:

5. כמו כן, עד לארצות לא ערכתי את כתובת מגורי מחשב שהדבר יבטל את התישד בדבר ניסיונותי הקודמים לעדכן את הכתובת, ובכך יקשה על יכולת ואיכות טענותיי.
 6. לאור התייעצות עם שוכת הדין, פוהרתי לעדכן את כתובת מגורי ברשומות ביום 11.04.24.
 7. מסירה שאינה ברורה, לא הצלחתי לעשות כן באופן מקוון.
 8. על כן נדרשתי לרציע ביזית לסניף.
 9. עשיתי זאת חרף הקשיים שהציב מצב החירום המדיני, היותו של כן זוגי במילואים וטכנותם של ילדי הקטנים במשמרתי.
- 
חתימה
- 28.1.2024
תאריך

אם כן, המסקנה הברורה היא כי במועדים הרלבנטיים לעבירה שבנדון, כתובתה הרשומה של הנאשמת הייתה במושב מטע.

אכן, אין בפניי אישור מסירה, אך המסמכים שהוצגו, מבססים את טענת המאשימה כי ההודעה על הדו"ח נשלחה לנאשמת בדואר רשום שמספרו RC501594154H4 והבירור שנערך בדואר ישראל (וצורף למסמכי ההמ"ש), מעלה כי זה נשלח ביום 31.1.23 וחזר בציון "עזב" ביום 5.2.23 (ר' המסמכים שצורפו לבקשת ההמ"ש המקורית), כאשר עוד עולה כי אין ברשות הנאשמת שירות הפניית דואר-

נערך בירור בשרותנו אשר העלה, כי הפונה אינה מוכרת בכתובת ובתאריך 05/02/2023
דבר הדואר הוחזר לשולח בציון הסיבה "עזב".

עוד עולה מבדיקתנו, כי אין ברשותכם שירות הפנית דואר.

יודגש כי לצורך חלוקת דואר תקינה וסדירה, נדרש לעדכן את כל הגופים במעבר לכתובת
חדש או להפעיל שירות "עקוב אחרי".

אמנם, הנאשמת טוענת בפני רשות הדואר (במסגרת חליפת המכתבים טרם הגשת ההמ"ש), כי
הנאשמת לא עזבה בפועל את הכתובת; אך לא מצאתי כי טענה זו מבוססת. ודוק, הנאשמת טענה
בהמ"ש כי עזבה את הכתובת ביום 2.1.23, ניסתה לעדכן את כתובתה אך העדכון לא צלח ורק
בדיעבד הבינה זאת (ר' סעיפים 36-41 להמ"ש וכן נספח ד' לבקשת ההמ"ש).

מן המקובץ עולה כי ההודעה על ביצוע העבירה נשלחה לכתובתה הרשומה של הנאשמת של הנאשמת
(אשר השינוי בה לא עודכן בפועל), וחזרה בצדק בציון "עזב". כידוע, חובת הנאשמת היא לעדכן את
הרשויות בדבר כתובתה החדשה (רע"פ 1673/15 אלזיאדנה (16.6.15)), והנאשמת אינה יוצאת ידי
חובתה בשליחת טופס מקוון, מבלי לוודא שאכן הכתובת עודכנה. יתירה מכך, גם אם עדכון הכתובת
היה צולח ביום 2.1.23, עדיין הייתה חובת הנאשמת לוודא כי מכתבים המופנים לכתובתה הישנה
יעברו לכתובתה החדשה וזאת כאמור לא עשתה, שכן לא ביקשה או דאגה לשירות הפניית דואר (ר'
תשובת הדואר לעיל).

בשולי הדברים, אציין כי טענת הנאשמת כי לא נדרשה במסגרת ההמ"ש לויתור על טענות התיישנות
בגין דו"ח זה אינה מדויקת. בהחלטת כב' הש' פאר-גינת מיום 11.12.23 נתבקשה הנאשמת, בטרם
מתן החלטה בהמ"ש, לאתר את הנהגים שנטען כי ביצעו את העבירות ולהחתימם על תצהיר, לרבות
ויתור על טענת התיישנות. החלטה זו הייתה כוללת לגבי כל הדוחות אליהם התייחסה הנאשמת בהמ"ש
והיא זו שבתגובתה המשלימה ציינה כי איתרה את הנהג הרלבנטי רק בשניים מן הדוחות.

בסופו של יום, המאשימה שלחה את הודעת הקנס לכתובת הרלבנטית ואין בהתנהלותה של הנאשמת
(אשר לא וידאה עד תום את שינוי הכתובת ולא דאגה לשירות "עקוב אחרי"), כדי לסתור את חזקת
המסירה.

מהטעמים האמורים, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע למענה לאישום ליום 23.3.24 בשעה 09:20.

התייצבות הנאשמת חובה, אחרת תישפט בהיעדרה.

להודיע.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"ד, 07 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.